

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

SSN Marek Siwek

w sprawie ze skargi R.B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie
II S (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 6 listopada 2019 r.,

- I. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- II. zwalnia R.B. od wydatków niniejszego postępowania,
obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

W dniu 30 sierpnia 2019 r. R.B. złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...), sygn. II S (...). Skarżący wniósł o:

- zobowiązanie Sądu Apelacyjnego do złożenia do akt: dowodów umocowania na urzędzie sędziego, jak tego wymaga art. 179 Konstytucji, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia dowodów oraz dowodów umocowania przez Naród do wykonywania władzy sądowniczej, jak tego wymaga art. 4 ust 2 Konstytucji, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia dowodów;

- zorganizowanie Sądu Apelacyjnego zgodnie z Konstytucją i ustawami;
- stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie;
- przyznanie na rzecz skarżącego kwoty 20.000 zł zadośćuczynienia.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że poświęca czas, energię i zdrowie na działania mające na celu uzyskanie sprawiedliwego rozstrzygnięcia. W ocenie skarżącego, z przyczyn leżących po stronie sądu zostały naruszone: jego prawo do życia w spokoju (wolność od strachu), jak i prawo do pozostawania w spokoju (stres jest istotnym czynnikiem wpływającym na pogorszenie stanu zdrowia).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75; dalej: u.s.przewl.) dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, wyłącznie w sprawach toczących się w enumeratywnie wymienionych w nim postępowaniach. Jest to katalog zamknięty i nie obejmuje postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Nie ulega zatem wątpliwości, że skarga na przewlekłość postępowania w takich sprawach nie przysługuje (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2018 r., KSP 14/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2015 r., KSP 1/15).

R.B. wystąpił ze skargą na przewlekłość postępowania zakończonego zarządzeniem sędziego Sądu Okręgowego w R. z dnia 28 maja 2018 r., III S (...) o uznaniu skargi za bezskuteczną. Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 §1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.przewl. pozostawił skargę bez rozpoznania. Skarżący, inicjując niniejsze postępowanie, wniósł skargę na przewlekłość postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 sierpnia 2019 r., sygn. II S (...). Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, że skarga R.B. ma już charakter piętrowy i jest skargą na przewlekłość postępowania w przedmiocie skargi na przewlekłość postępowania w przedmiocie skargi na przewlekłość postępowania.

Zarówno orzeczenie Sądu Okręgowego w R. w sprawie III S (...), jak i orzeczenie Sądu Apelacyjnego w (...), sygn. II S (...) o pozostawieniu skargi bez rozpoznania są orzeczeniami kończącym postępowanie w przedmiocie skargi i nie przysługuje od nich żaden środek odwoławczy. Zgodnie natomiast z art. 5 ust. 1 u.s.przewl., wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego ta skarga dotyczy. W przeciwnym razie jest ona niedopuszczalna z mocy prawa.

R.B. wniósł kolejną już skargę na przewlekłość postępowania sądowego w przedmiocie skargi na przewlekłość postępowania sądowego. Skarżący został prawidłowo pouczony przez Sąd Apelacyjny, iż postępowanie przed Sądem Okręgowym w R. zostało prawomocnie zakończone, a kolejne składane przez niego skargi na przewlekłość postępowania sądowego, mające obecnie charakter piętrowy, są niedopuszczalne. Skarżący niezasadnie domaga się od Skarbu Państwa rekompensaty za naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie prawomocnie zakończonej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.przewl. pozostawił skargę R.B. na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) sygn. akt II S (...) bez nieuzasadnionej zwłoki bez rozpoznania, jako niedopuszczalną.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 u.s.przewl. jak w punkcie 2 sentencji.